

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXI. ZATURDAG den 15den JUNY 1833. N. 24.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

A°. 1833. N°. 12.

PUBLICATIE

Waarbÿ ingevoerd wordt eene Publicatie van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West Indische Bezittingen, betrekkelÿk het in werking brengen van art. 30 van het Reglement op het beleid der regering voor de kolonie Suriname; houdende: dat het Geregtshof te Suriname het Hof van Appel is voor de overige N. W. I. Bezittingen.

WY Jonkheer Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Directeur over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zÿne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, met aanschrÿving van den 3 Junÿ 1833, La. C. No. 663-3, aan ons heeft toegezonden, eene Publicatie door hoogdezelve den 3 Junÿ 1833 gearresteerd en ten zelven dage te Paramaribo uitgevaardigd, betrekkelÿk tot het in werking brengen van artikel 30 van het reglement op het beleid der regering voor de kolonie Suriname, gearresteerd bÿ koninglÿk besluit van den 9 Augustus 1832, No. 89, ten einde daaraan gevolg te geven; zoo wordt de gemelde publicatie aan deze annex, hierbÿ in werking gebragt, om, overeenkomstig derzelver inhoud opgevolgd en nagekomen te worden.

En wordt bÿ deze voor zoo veel zulks noodig mogt zÿn verklaard: dat, hoezeer voortaan het Geregtshof te Suriname als Hof van Appel voor deze kolonie zal fungeren, daarom evenwel voor het overige in de bestaande wÿze van procederen geen de minste verandering gemaakt wordt, in afwachting van het gene te dien aanzien door Zÿne Majesteit nader mogt worden beschikt.

Gearresteerd op Curaçao den 12den Junÿ 1833, het 20ste jaar van Zÿner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

PUBLICATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen salut doen te weten.

In overweging genomen hebbende, dat bÿ Art. 30 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie *Suriname*, gearresteerd bÿ koninklÿk besluit van 9 Augustus 1832, No. 89, alhier gepromulgeerd bÿ onze publicatie van 3-4 December van hetzelve jaar, (Gouvernements blad van dat jaar No. 13) bepaald is; *dat het Geregtshof te* SURINAME *als Hof van appel zal kennis nemen van de vonnissen bÿ de regtscollegien in de overige Nederlandsche West-Indische Bezittingen ter eerster instantie gewezen, en daarin zal regt spreken bÿ arrest.*

Willende de executie van dat artikel verzekeren.

Zoo is het, dat wÿ hebben goedgevonden en verstaan gelÿk wy goedvinden en verstaan bÿ deze:

Art. 1.

Te rekenen van den dag af, op welke deze onze Publicatie in de Eilanden *Curaçao*, *St. Eustatius* en *St. Martin*, op de in dezelve gebruikelÿke wÿze zal worden afgekondigd, zal het aangehaalde 30 Artikel van het Reglement op het beleid der regering der kolonie *Suriname* in elk der opgenoemde kolonien in werking komen en zullen alzoo van dien dag af de appelien van alle zoodanige vonnissen bÿ de Regterlÿke autoriteiten in die kolonien gewezen, van welke volgens in deze vigerende wÿze van procederen, appel valt, moeten gebragt worden voor het Geregtshof te Suriname als hof van appel, om bÿ hetzelve volgens de bestaande wetten en wÿze van regtspleging te worden behandeld.

Art. 2.

De gezagvoerders in de eilanden *Curaçao, St. Eustatius* en *St. Martin* worden met de promulgatie dezer belast, elk voor zoo veel hem aangaat, en zulks wel onverwÿld na dat deze onze publicatie hun zal zÿn ter hand gekomen.

En op dat niemand hiervan eenige onwetenheid voorwende, zal deze op de gebruikelÿke wÿze worden gepubliceerd en in het Gouvernements blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan Paramaribo, den 3 Junÿ 1833, het twintigste jaar van Zÿner Majesteits Regering.

(Get.) E. L. VAN HEECKEREN.
Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
(Get.) G. A. VAN DER MEE.
Voor eensluidend afschrift,
De Gouvernements Secretaris,
(Get.) G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan Paramaribo ten zelve dage.
De Gouvernements Secretaris,
(Get.) G. A. VAN DER MEE.

COLUMBIA.

De volgende stukken zÿn door het Gouvernement ter plaatsing ingezonden.

Officieel.

STAAT VAN VENEZUELA.

Gouvernement der Provincie.

N°. 786.

Maracaybo den 29 Mei 1833.—4. en 23.

Aan den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden.

De Gouverneur, opperhoofd van de policie der provincie, heeft de eer zich tot den Heer Consul van Z. M. den Koning der Nederlanden, in deze stad woonachtig, te wenden, om ter zyner kennis te brengen, dat hy van den Heer Secretaris van Staat in het Departement van Binnenlandsche Zaken en Finantie, ontvangen heeft, eene officiele aanschryving van den 8sten dezer maand, van den volgenden inhoud:

"De beraadpleging in UwelEd. missive van den 12 "Maart jl., No. 54 vervat, ter overweging aan het uit-"voerend bewind voorgelegd zynde, heeft hetzelve goed-"gevonden te besluiten: dat wanneer er op eene vreem-"de plaats geene soort van publieke agent van Vene-"zuela of van Columbia mogt bestaan, en de belangheb-"benden het verkrygen kunnen, dat de gezondheids-"passen, voor vaartuigen die naar de havens van Vene-"zuela bestemd zyn, gecertificeerd worden door eenen a-"gent van eene der geallieerde mogendheden van dezen "staat, of van onzydige natien, die passen aldus be-"krachtigd, zullen aangenomen worden door de agen-"ten of officieren van gezondheid in de havens der Re-"publiek; dat wyders de onstentenis van gemeld ver-"eischte de noodzakelykheid niet te weeg brengen zal "om een vaartuig aan eene gestrenge quarantaine te "onderwerpen, wanneer hetzelve eene schoone gezond-"heids pas medebrengt, ofschoon dezelve niet gecertifi-"ceerd mogt zyn en wanneer er geene gegronde rede-"nen bestaan, om te veronderstellen, dat het vaartuig "van een land vertrokken is alwaar er eene pestziekte "heerscht."

De ondergeteekende doet deze mededeeling aan den Heer Consul, tot wien hy zich rigt, tot zoodanig einde als door hem mogt noodig geoordeeld worden, als zynde eene wyziging van het besluit van Zyne Excellentie van den 9 February jl., hetwelk mede aan den Heer Consul, op den 9 der daaropvolgende maand, onder No. 411 is medegedeeld geworden.

De ondergeteekende heeft de eer zich by herhaling te noemen, van den Heer Consul, de zeer bereidwillige en gehoorzame Dienaar,

(Get.) RAMON DE FUENMAYOR.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

Belangrÿke officiele mededeelingen voor den handel met Venezuela.

HAVEN-REGTEN.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van de Republiek van Venezuela, in Congres vereenigd.

Overwegende:

Dat het hoogst noodzakelyk is om eene verandering daartestellen op de haven regten, welke tegenwoordig zoo wel op nationale als op vreemde vaartuigen betaald worden.

Besluiten:

Art. 1.—De Haven meesters zullen als regten die aan hen toekomen invorderen: voor elk nationaal vaartuig van vyf en twintig tonnen en meer, met één dek, komende van eene der vreemde havens in die van Venezuela, zes pesos. Het nationaal vaartuig, van meerdere of mindere tonnen zynde, doch zonder dek, zal voor hetzelve niets betaald worden.

Art. 2.—Nationale vaartuigen van meer dan vyf en twintig tonnen, met één dek, van eene vreemde haven aankomende, zullen by derzelver aankomst twaalf pesos voor anker geld betalen en vreemde vaartuigen zestien pesos. Vaartuigen van vyf en twintig tonnen en minder, of ook van meerdere tonnen, doch zonder dek, zullen de eersten zes en de laatsten acht pesos betalen.

Eenigste paragraaf,—Deze belasting zal uitsluitelyk besteed worden tot het daarstellen en bekostigen van

(*Het vervolg op bladzyde 4.*)

Gouvernemânts Secretary,
Curaçao den 14 Juny 1833.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 22 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE,

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 14 Juny 1833.

BEKENDMAKING.

DE HoogEd. Gestr. Heer Directeur dezer kolonie heeft, krachtens autorisatie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, den Heer J. A. QUAST, Klerk van den 1sten rang, werkzaam ter Gouvernements Secretary op dit eiland, tot Commis bevorderd.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 14 Juny 1833.

DE Gouvernements Secretaris, belast met het houden van het Burgerregister, verzoekt by deze nogmaals allen die aanvragen tot inschryving in het Burgerregister hebben ingeleverd en zich tot nog toe ter dezer Secretary niet vervoegd hebben tot verkryging van bewyzen dier inschryving, om zich ter gemelde Secretary te begeven ten einde de bedoelde bewyzen, voor zoo ver de inschryving in het Burgerregister op de ingeleverde aanvragen heeft kunnen geschieden, af te halen, of bekend te worden gemaakt, met de aanmerkingen die er op de aanvragen van eenigen bestaan.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

BEKENDMAKING.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om van hier naar Suriname verzonden te worden met de Zweedsche Golet Duke of Skane, gevoerd door Schipper Simmons, en dat dezelve op den 19 dezer des voormiddags te negen ure precies zal gesloten worden.

Curaçao den 14 Juny 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

L Y S T

Van ter Gouvernements Secretary liggende onafgehaalde brieven aangekomen sedert de laatste acht dagen.

Antonio Mattey	Francina Cruger
Bernardo Didenhobo	Susana Halberg
Penso y Brandao	Dew. Lasaro
P P Arostegui	Susana Girigorio Senior
William Punnelt	Plantina Basden

Curaçao den 14 Juny 1833.
De 1e. Commis ter Gouvernements Secretary,
belast met de Post Directie,
H. KIKKERT.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

10. golet Gysbertha, Durant,	Puerto Cabello
—— Rita, Naar,	St. Domingo
bark Dolores, Fernandez,	Coro
12. boot Geertruida, Wouters,	Isle d'Aves
golet Auraro, Peti,	Suriname
—— La Comet, Jansen,	Aruba
13. —— Dorothea, Evertsz,	dito

UITGEKLAARD—JUNY.

8. golet Anna Maria, Rotjes,
10. —— Gysbertha, Durant,
12. —— Amazona, Rojas,
14. —— Geertruida, Levy,
bark Dolores, Fernandez,

Met de aankomst van een vaartuig uit Suriname, hebben wy eene reeks Couranten dier plaats ontvangen, loopende tot den 3 dezer; en kunnen uit gebrek aan plaats geene uittreksels uit dezelve maken.

Met de aankomst van de Amerikaansche brik Dromo, hebben wy Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot den 13 Mei, behelzende Parysche berigten tot den 5den April.

Het hoofd nieuws in dezelve is het verwerpen der termen van den vrede door de Pacha van Egypte die Frankryk had voorgesteld als bemiddelaar tusschen dezen Pacha en den Sultan. De Pacha eischt niet alleen Syrie, maar ook Caramanien aan zyn gouvernement verbonden te hebben.

De Russische vloot lag nog in de Bosphorus, en te Parys liep het gerucht dat het Russische leger de Proth was overgetrokken. Ook had men van Odessa tyding dat een ander Russische legerkorps zich daar stond inteschepen. Frankryk was zeer verlegen over de magt die Rusland daardoor in het oosten zou verkrygen, en had met het Oosteurykseche gouvernement in onderhandeling getreden om de invloed van Rusland op Turkyen te keer te gaan; zelfs had het Fransche ministerie Oostenryk aangeboden om Ancona te ontruimen, zoo die mogendheid met hem zamenspande.

Het is te hopen dat deze zaak Frankryk zal bewegen om een spoedig einde te maken met de Belgische kwestie.

Aangaande deze kwestie vinden wy alleen, dat het Nederlandsche gouvernement eene sterkere neiging had aan den dag gelegd om dezelve te eindigen, en dat Palmerston meerdere toegevendheid in zyne eischen had gebezigd.

In dit nummer plaatsen wy eenige besluiten van het Kongres van Venezuela, door het gouvernement tot narigt van den handel ingezonden, waaruit men bemerken zal hoe krachtdadig het gemeld Kongres werkzaam is, om het door de natuur zoo mild in alle soorten van voortbrengsels bedeelde land, in welvaart te doen bloeijen.—Mogen deszelfs pogingen met den besten uitslag bekroond worden.

In het dekreet ter bepaling van Haven-regten, zal men in de derde afdeeling van het 14de artikel ontwaren, dat vaartuigen die zonder eenige lading van koopmanschappen of goederen, ofschoon zy goud, zilver en passagiers aanbrengen, in de havens van Venezuela aankomen, vry van alle haven regten zyn zullen; welke verordening zeer gunstig is voor vaartuigen die dikwyls zonder lading in die havens vallen tot het uitvoeren van 's lands producten.

De wet ter regeling van de schuld en betrekkingen van Columbia, heeft allen twyfel omtrent de toekomstige bestemming van Columbia uit den weg geruimd en het laatste vonkje van hoop op de vereeniging der drie afgescheidene staten in de oude Republiek van Columbia geheel uitgedoofd. Venezuela, Nieuw Granada en den Ecuador blyven dus als drie de eene van de andere onafhankelyke Republieken bestaan; en zullen nu, in eene vergadering van gevolmagtigden, hunne binnenlandsche betrekkingen en aangelegenheden, benevens de vreemde en inlandsche schulden regelen en bepalen. Venezuela heeft deszelfs Minister van Finantie en van Buitenlandsche Zaken, den Heer Santos Michelena, als gevolmagtigde benoemd, om in de maand Juny of July, met den Kolonel Muñoz, als secretaris van legatie, naar Bogota te vertrekken, ten einde met die van Nieuw Granada en van den Ecuador de gemelde punten te beslissen en vast te stellen.

Het Kongres van Venezuela heeft dit jaar veel ten uitvoer gebragt; het heeft alle zyne krachten aangespannen om handel en landbouw aantemoedigen en om oude vooroordeelen en nadeelige instellingen door verlichting en beschaving te doen vervangen. Men kan blykbaar bespeuren dat het gemeld ligchaam zich er op toeleggen wil om den verderfelyken invloed der geestelyken te kortwieken, waartoe de afschaffing der tienden de eerste grondsteen gelegd heeft. In de afgeloopene beraadslagingen heeft men eene andere moeijelyke snaar geroerd, die echter door de kortheid des tyds en huishoudelyke werkzaamheden, voor dit jaar opgegeven worden, namelyk de burgerlyke huwelyks voltrekking. Eenige leden van het Kongres hebben de verzekering gegeven, dat het gemeld voorstel in het aanstaande Kongres niet alleen tot stand zal gebragt worden, maar tevens dat de vrye toelating van alle geloofsbelydenissen op het tapyt zal gebragt en met kracht verhandeld en ondersteund worden; hoezeer men ook dit laatste punt, slechts oppervlakkig beschouwende, als hoogst moeijelyk en teder noemen moet, in een land, alwaar het priesterlyk gezag voor drie eeuwen lang geene palen gekend heeft, zoo geloof men echter dat met der tyd ook zulks zal kunnen bewerkt worden, wanneer men slechts in aanmerking neemt dat het Kongres reeds twee gevaarlyke en moeijelyke beslissingen gedaan heeft, gelyk de vernietiging der militaire voorregten en de afschaffing der tienden. De militaire invloed bestaat tegenwoordig in dat land niet meer, en is met Bolivar ook ten grave gedaald. De regering van dezen staat is nogthans ten aanzien der krygslieden met edelmoedigheid en beleid te werk gegaan, door allen die van Nieuw Granada verbannen waren, eene verblyfplaats toetestaan, maar tevens hunne namen op de lyst der afgedankte krygslieden van Venezuela te stellen, met het genot van een derde van hunne vorige soldyen, zonder hunne vroegere staatkundige gevoelens in aanmerking te nemen. Venezuela heeft zich daardoor onder de afgedankte krygslieden groote populariteit bewerkt.

Het Kongres heeft de regten op het inlandsche zout grootelyks verminderd, welke vermindering aan de publieke schatkist jaarlyks eene som van vyftig á zestig duizend pesos te kort doen zal.

De vernietiging van de monopolie van tabak berooft den staat ook jaarlyks van omtrent tachtig duizend pesos, terwyl daarentegen de afschaffing der tienden het land met eene som van negentig duizend pesos bezwaart, ter bestryding van de kerkelyke uitgaven. Men berekent dat de kustbewaarders den staat op zyn minst twintig duizend pesos jaarlyks kosten zullen, en de oosterlyke en westerlyke geregtshoven vyf en twintig duizend; het is echter niet zeker of de gemelde regtbanken zullen opgerigt worden. Hoezeer men dus eene veronderstelde berekening gemaakt heeft, dat er in het tegenwoordig dienstjaar eene vermeerdering in de inkomsten der Tolhuizen van meer dan een honderd duizend pesos boven die van het laatste jaar plaats hebben zal, zoo zoude het niet te verwonderen zyn zoo er in het laatst van dit dienstjaar een *deficit* blyven zal, aangezien de renten verminderd en de uitgaven vermeerderd zyn; men gelooft daarentegen dat de nieuwe wetten aan handel en landbouw veerkracht byzetten en dat de renten van in- en uitvoer toenemen zullen. Wy moeten de beslissing dier onzekerheden aan tyd en ondervinding ter ontwikkeling overlaten.

Medegedeeld.

Venezuela en de andere afdeelingen van Columbia.

(Uit *El Patriota Puro* van Caracas.)

De wetgevende magt van dit jaar heeft reeds verscheidene dekreten uitgegeven die toegewydt zyn aan het gevoelen en de welvaart van het publiek. Onder dezelve schittert echter dat, hetwelk pas afgevaardigd is geworden en dat door ons in het vervolg van dit blad zal geplaatst worden, omtrent betrekkingen met de andere afdeelingen van Columbia. Venezuela reeds meester van zich zelve zynde, zal door traktaten met Nieuw Granada en den Ecuador alles regelen wat het eenigzins noodig oordeelen zal, om zoo te zeggen, in de onvereffende belangen van de vernietigde Columbiaansche maatschappy in den handel omtrent den vrede en ten aanzien van alles wat de huishoudelyke staatkunde betreft. Het zal dit alles bewerken, zonder deszelfs constitutie en wetten te vernietigen, zonder zyne gewoonten, gevoelens en aangelegenheden te veranderen, zonder zich bloot te stellen aan eene gevaarlyke hervorming, zonder genoodzaakt te zyn te sterven, om weder, wie weet hoe en wanneer, in eenen anderen vorm en in een vreemd wezen te herleven. Dit dekreet zal eene der wyste en van de diepste staatkundige verrigting zyn, die ons tot nu toe onzeker en waggelend lot bepalende, tevens het groote werk van het constituerend Congres volmaken zal, door aan Venezuela een onafhangelyk en duurzaam bestaan te schenken.

De volken zullen een dusdanig gevolg van zaken toejuichen; dan, daar er eenige zyn, die zich, om welke redenen weten wy niet, aan de zoo droevige herinneringen van het geen Columbia geweest is, vastklemmende, gaarne dat ontbonden ligchaam weder in één zouden willen brengen, zoo zyn wy tot het besluit gekomen om de redenen te ontwikkelen die het Congres in deszelfs wysheid tot eene dergelyke daad bewogen hebben.

Wy zullen al dadelyk de ten toon stelling vermyden der groote gevaren die wy loopen zouden in het tusschenvak van den hagchelyken overgang, die, onder het voorwendsel eener vereeniging, door de vyanden der rust en goede orde met misdadige inzigten gewenscht wordt. Het zal genoeg zyn om aantemerken, dat met alléén te zeggen, *nieuwe grondwet en ter neder met de bestaande*, wy een' ondoorgrondelyken chaos van verwarring en wanorde openen zouden. Nieuwe partyen, nahakingen, plaatselyke eischen en begeerten en nieuwe omwentelingen zouden daardoor al dadelyk te voorschyn komen. Het zal voor het ranke schuitje moeijelyk zyn om den gevaarvollen storm te trotseren, zonder in den woedenden oceaan van burgerlyke verdeeldheid te vergaan. Maar veronderstellen wy eens dat hy het einde van zyne reis bereikt, het zoude aldaar slechts eene onzekere en verpeste haven vinden en het noodlottig schuitje zoude genoodzaakt zyn om weder te keeren naar het punt van deszelfs vertrek, op nieuw aan de genade der orkanen en woeste golven overgegeven. Dan, wy zullen de zinnebeeldige taal op zyde leggen en met eenvoudigheid de ingeweefde redenen van het vraagstuk onderzoeken.

Sommige willen dat de herstelling van Columbia ons grondgebied, onze magt en hulpmiddelen uitbreiden zal. Wy antwoorden daarop, dat de Republiek wel is waar grooter worden zoude, maar eeniglyk op dezelfde wyze gelyk het menschelyk ligchaam zich somtyds uitzet door overvloedige stoffen die de organen van het gevoel en der kracht ontspieren en verdooven. Wy zouden in gewigt en gedaante toenemen hetgeen wy in de noodzakelyke eigenschappen om vry, magtig en gelukkig te zyn, verliezen zouden.

Kleine staten zyn vatbaarder voor verbetering en ook dus respectivelyk van meerdere magt dan de groote.—De wetten der eersten zyn eenvormiger en heilzamer, zy worden minder overtreden en zyn niet zoo zeer bloot gesteld aan tegenwerpingen die altyd hatelyk zyn.—Eenagezindheid is in dezelve beter gewaarborgd door de eenzelvigheid van behoeften en belangen, en deze zyn ook beter bekend en worden meer in acht genomen, daar zy zigtbaarder zyn en ook allen onmiddelyker betreffen. De werking der regering is krachtiger en vermogender voor het publieke welzyn, daar, derzelver verrigting tevens meer in het oog gehouden wordende, de misbruiking minder te vreezen is. Elk burger verbindt zich meer aan het maatschappelyk ligchaam, naar mate dat zyne betrekkingen met hetzelve naauwer en onmiddelyker zyn. Het geheel staatkundig tooneel wordt in het oog gehouden; de ware en valsche verdiensten worden niet met elkander verward, elk houdt het standpunt dat haar toekomt, terwyl de publieke zede, die de waarborg der vryheid is, in de vergelding der deugd en in de bestraffing der misdaad hare voornaamste aanprikkeling vindt.

Aan de andere zyde is de liefde tot het vaderland dat verheven gevoel hetwelk de ziel veredeld en dat de oorsprong is van zoo vele deugden en van alles dat edel, magtig en heldhaftig is, eene der voornaamste eigenschappen van kleine staten. Engeland, hetwelk men dacht dat eene uitzondering van dezen regel zoude uitmaken, bevestigd het klaarblykelyk. De wateren die hetzelve van de rest der wereld scheiden, houden, om zoo te zeggen, zyne persoonlykheid in één en brengen daarin dezelfde werking voort als de afzondering der electriserende ligchamen, in dewelke de byeenhouding der vloeibare stof derzelver werking krachtiger en sterker maakt. Dit voordeel is nog toepasselyker in Republieken, die alleen bestaan kunnen door de algemee-

ne liefde tot het vaderland en door de eenzelvigheid die tusschen hetzelve en de burgers bestaat, welke hen belang inboezemt in het behoud van den staat en in de onschendbaarheid van zyne instellingen.

Van waar dan alleen konden van dat voortbrengend en onderhoudend beginsel de oude Republieken die zedelyke en byna Goddelyke magt ontleenen, waaraan zy hare volmaking en buitenlandschen invloed te danken hadden. Het Gemeenebest van Rome en de onderscheidene van Griekenland waren slechts vrye steden en den voortgang en de wonderen die zy aan den dag gelegd hebben, zyn voor ons als nog ongeloofbaar.— Zy behielden hunnen roem en hunne magt zoo lang zy de regten der steden aan de engte hunner oude grondgebieden beperkten; dan alles keerde om en ging met de Republieken te niet, toen zy in de verzoeking gebragt werden om de geheele wereld Griek of Romein te maken. Het vaderland had toen geen tempel noch altaar meer en was in het oog van den burger slechts een denkbeeldig en afgetrokken wezen en naauwelyks een kind der verbeelding. Aldus werd eenen ruimen weg voor het despotismus gebaand, en dit bragt de natuurlyke gevolgen daarvan te voorschyn: de ondeugd bekleedde van toen af de plaats der deugd; kuiperyen die der verdienste; onkunde, verwoesting en vernedering vestigden zich in den verhevenden tempel en vervingen de edele waardigheid der Republikeinen.

De hedendaagsche tyden meer van naby komende, vinden wy gelyke voorbeelden van de wonderbare levendige kracht die de regeringen van kleine staten bezielt. In den midden eeuw, na dat door den inval der noorderlyke barbaren, het despotismus en de onkunde te zamen de wereld met derzelver zwarte en bloedige vleugels bedekten, kon men slechts de vrye steden van Italiën en Duitschland als kleine vonken van hoop en verlichting beschouwen, en het is eene wel bekende daadzaak, dat wy voornamelyk aan haar de herstelling der letteren, van den geest des koophandels en der nyverheid te danken hebben, die op den oorlog en de overwinning gevolgd zyn, en van den tegenwoordigen staat van hedendaagsche beschaving. Andere voorbeelden op zyde latende, vragen wy, welke wonderen hebben de Zwitsersche kantonnen niet uitgevoerd?— Moedig behaalden zy de zegepraal over het magtige Duitsche Ryk, terwyl zy, in het midden van Europa gelegen, door groote mogendheden omringd, hunne vryheid en onafhangelykheid voor eeuwen lang ongeschonden bewaard en geëerd gemaakt hebben.

De daadzaken en grondbeginselen die wy opengelegd hebben, erkend zynde, zal derzelver naauwkeurige toepassing op het groote vraagstuk, dat wy ter onderzoeking op ons genomen hebben, niet betwist worden.

Venezuela eene groote uitgestrektheid in zich omsloten houdende, zoude zich met Nieuw Granada en den Ecuador niet kunnen vereenigen dan door onzekere en onbestendige omstandigheden en door oproerige en denkbeeldige en dus door onbestaanbare banden. Het was daardoor dat Columbia met de magt van den [illegible] viel die het staande hield. Ook hebben onze behoeften en belangen byna niets gemeens met die der andere afdeelingen. 5,295 pesos was de geheele som van de in- en uitgevoerde waarde van Nieuw Granada in het laatste dienstjaar, volgens de memorie van den Secretaris van Finantie. In hetzelfde tydvak hebben wy met St. Thomas voor de waarde van 1,969,090 en met Porto Rico voor 366,204 pesos handel gedreven. Zouden wy daarom, op het zien dier resultaten, moeten uitmaken dat wy ons met die eilanden vereenigen of verbinden moeten? Neen! zeker niet; maar wel kunnen wy daaruit klaarblykelyk ontdekken, dat de betrekkingen met die kolonien voor ons van veel meer belang en noodzakelyker zyn dan met de rest van het vernietigde Columbia, waarmede wy slechts voor een weinig meer dan vyf duizend pesos gehandeld hebben.

Wy hebben wel is waar te Maracaibo een punt van aanraking, dat met den tyd van groot belang zal kunnen zyn; maar dat punt, dat in de landingsplaats van La Horqueta en eenige anderen bestaat, is een geschikt voorwerp voor een traktaat, maar geenszins voor eene groote federatie. De Tachira en de Zulia (*) kunnen zekerlyk niet gelyk gesteld worden met den Ryn, de Schelde, de Elbe en de Donau, kanalen van den levendigen handel van zoo vele bloeijende volken van Europa. Zoo voor dezelve dus traktaten genoegzaam zyn om hunne bepalingen te regelen, waarom kunnen wy zulks ook niet in het werk stellen?

De aangrenzing van grondgebied komt in geene aanmerking. De groote woestynen, de verbazende cordilleras zyn voor Venezuela en de rest van Columbia ondoordringbare bolwerken, even gelyk de twee zeeën die ons van Europa, van Asia en Afrika scheiden. Onze wetten en huishoudelyke administratie moeten niet alleen onafhangelyk zyn van die van Nieuw Granada en van den Ecuador, maar het geen nog meer is: zy behooren en moeten altyd verschillend van elkander zyn. De uitgestrekte zeekusten van Venezuela, deszelfs havens en de menigvuldige rivieren die de gemeenschap met den Atlantischen Oceaan gemakkelyk maken, bewyzen dat alles in hetzelve zich op den landbouw, op de scheepvaart en den buitenlandschen handel aanleggen moet. In het tegendeel moeten de mynwerken en de fabrieken, waarvan het binnenste gedeelte der twee andere afdeelingen zich niet gemakkelyk bedienen kan, de eerste aandacht dier regeringen bezig houden. Aan de andere zyde behooren zy het stelsel en de bezuiniging der finantie in hare inwendige aderen te voeren, om daardoor te bewerken, dat de renten op eene direkter en verwisselender wyze op derzelver consumtie en voortbrengselen invloed hebben kunnen. Het is daardoor waarschynlyk dat de tienden, de alcavala en de monopolie van tabak, noodzakelyk aldaar nog voor langen tyd in wezen blyven zullen, daar het voor Venezuela daarentegen zoo nuttig was om alle die imposten te vernietigen, en daar hetzelve zoo eenvoudiglyk deszelfs stelsel van 'slands inkomsten in de Tolhuizen gelykvormig heeft kunnen maken, als de eenigste bron van welvaart voor de publieke schatkist.

Ons land dat gelegen is op een standpunt om den vreemdeling een' gemakkelyken toegang te verschaffen, vordert gunstige wetten ter aanmoediging der emigratie en om de Europische kapitalen, nyverheid en beschaving tot ons over te brengen. Het Congres begint zich met die wetten onledig te houden, die toch eenmaal de overwinning behalen zullen, ten spyt van eenige geestelyke vooroordeelen. Zoo zullen die wetten, even gelyk die ter afschaffing der tienden en andere schattingen in Venezuela welkom zyn, terwyl zy in de andere staten, in weerwil van derzelver regtvaardigheid en goede meening, als gevaarlyke nieuwigheden, zelfs door zoo vele kundige en verlichte mannen die aldaar schitteren, zullen beschouwd worden.

Wy hebben begonnen de schatten en edele vruchten van gemelde verbeteringen te oogsten, die ons in het toekomende de volkomene ontwikkeling van onzen voorspoed belooven. En zouden wy met de rest van Columbia vereenigd, zoo gemakkelyk en zoo gelukkiglyk die voordeelige wetten voor den landbouw, handel, bevolking en toekomstige grootheid des lands hebben kunnen invoeren?

Er zyn nog verscheidene punten van vergelyking die wy onaangeroerd laten, om dat die welke wy aangehaald hebben reeds genoegzaam zyn om de tegenstrydigheden van omstandigheden en de zwarigheden die altyd voor de herstelling van Columbia in den weg staan zullen aan den dag te leggen. Zoo wel in den staat als in de scheikunde bestaat er eene onbetwyfelbare waarheid, dat de minste eenslagtigheid der deelen en vaststellende eigenschappen het geheel oplosbaarder en verderfelyker maakt. De unie zoude dus tot stand kunnen gebragt worden, maar op eene onzekere en gevaarlyke wyze, zy zoude nimmer vast noch bestendig zyn; andere 30 April en andere 30 November zouden te voorschyn komen; de vereeniging mag duizend malen plaats hebben, even zoo vele ondervinding zoude men hebben van het gebrek van vastheid in zoo vele gebrokkelde deelen. En wat dan! steeds nieuwe verwarringen, steeds nieuwe omwentelingen?

Op zoo een uitgestrekt grondgebied boeit geen belang noch wederzydsche genegenheid de leden, noch met elkander noch met den staat of de regering. Zyne betrekking in stukken vallende, zoude zich in het denkbeeldige en afgetrokkene verliezen. Te vergeefsch zoude men ons willen opdringen dat een Ecuatoriaan, een [illegible] zoo veel en meer gelden zoo men ons hetzelfde beweerde van een inboorling van China, welks thee, zyden en ryke stoffen wy beter gebruiken dan de *mats* en de wollen en gewevene stoffen van het zuiden.

Men kan dus de gevolgtrekking hieruit nemen, wat by ons de vaderlandslievende deugd worden zoude, die wy hiervoren als den grondslag ter instandhouding van gemeenebesten opgegeven hebben. Dat gevoel ontvangt deszelfs voedsel van geene begoochelingen. Om het vaderland te beminnen is het noodig het te zien, te gevoelen; de eene met den andere en ook met het vaderland deszelfs aanzyn vermengd te hebben. Zoodra die eigenschap ontbreekt, wordt die deugd verdoofd; het vaderland heeft voor den burger geene waarde meer, en wordt weldra de prooi van een' tiran.

Na al hetgene wy blootgesteld hebben, kunnen wy met regt de grondbeginselen der groote wysgeeren Montesquieu en Rousseau aannemen; zy gaven aan Republieken den raad om zich met kleine grondgebieden te vreden te houden. De laatste wysgeer zegt ook, dat kleine maatschappyen zich van de groote meesters maken. Deze waarheid ontspringt van dat grondbeginsel en de ondervinding komt hetzelve te hulp. Als nog hebben de Vereenigde Staten van Noord Amerika den ouderdom van zestig jaren niet bereikt, en reeds heeft men drie of vier malen aldaar de neiging van ontbinding bespeurd. Tegenwoordig stelt de staat van Zuid Carolina alle pogingen in het werk om zich van het groot ligchaam los te rukken en heeft daardoor de unie in groote gevaar gebragt, en zelfs wanneer deze voor dit maal de overhand behalen mogt, verkondigen alle waarschynlykheden dat eindelyk de breuk van die staten het gevolg zyn zal. En waarom? Dit hebben wy reeds aangetoond: Om dat op zoo een uitgestrekt grondgebied eene en dezelfde wetten aan zoo vele en verschillende behoeften en belangen onmogelyk beantwoorden kunnen, en om dat de burgers en de volken eene natuurlyke neiging in hunne boezems koesteren om zich van elkander los te rukken; zynde zulks oorspronkelyk uit het gebrek van een algemeen gevoel van genegenheid en vaderlandsliefde.

Dat wy ons dus deze les ten nutte maken; verwerpen wy het denkbeeld hetwelk ons de vermeerdering van eene overvloedige en bezwarende massa als de toeneming van kracht doet beschouwen. Geene vrees voor vreemden aanval vervoert ons tot deze dwaling.— Wy zyn niet gelyk in Europa, alwaar de natien digt by elkander levende, de eene de gangen der anderen gade slaat en bedreigt, onder het voorwendsel om het staatkundig evenwigt te behouden. En zoo men zelfs aldaar, met al dat, zeer kleine doch vrye en zekere staten vindt, in het midden van anderen, die zoo veel grooter en magtiger zyn, hebben wy dan geen minder gevaar te vreezen, daar wy tusschen ons een bolwerk van twee duizend mylen hebben, hetwelk door den Atlantischen Oceaan gevormd wordt? Dat gevaar is ook veel minder op een tydstip waarop de woede des oorlogs heeft moeten wyken voor de liefde tot het vaderland; voor den geest van koophandel en nyverheid, die wy aan den voortgang van verlichting en beschaving te danken hebben.

Wy willen ook de wezenlyke en toenemende zegeningen die wy thans genieten niet opofferen aan de begoocheling van ingebeelde verbeteringen. In iets minder dan twee jaren tyd, sedert dat de grondwet aan Venezuela een afzonderlyk bestaan gegeven heeft, hebben wy reeds zeer groote voordeelen behaald. Er bestaat geene onderdrukking, geene willekeurigheid noch geweldenary meer; wy zien het regtvaardig evenwigt tusschen de gevoelens en de instellingen gesteld; de grondbeginselen van vryheid, zekerheid en gelykheid zyn hersteld; de gang der regering is in overeenstemming met dezelve, en eindelyk, na verloop van drie en twintig jaren, zien wy dat de instandbrenging van dat publieke bestuur, hetwelk wy aan de heiligste beginselen der revolutie zweren te handhaven, De burger vindt zich onbekommerd by zyne haardstede; hy heeft zyne gedachte en zyne nyverheid vry; hy vreest niet om zich door onophoudelyke werfingen verrast te vinden; de tegenwoordigheid der inkwisitoriale agenten der policie, noch van den ontvanger der tienden, noch die der alcavala, noch wachters van tabak, noch onverbiddelyke afleschers, die hun bestaan vonden in het vervolgen van werkzame en nuttige leden der maatschappy, kunnen hem niet langer kwellen. Elk een geniet de vruchten van zynen arbeid; daardoor stelt hy belang in de goede orde; hy bemint de regering en de wetten die hem beschermen.

Als een gevolg van bovengemelde hervormingen is de welvaart van partikulieren en van den staat zigtbaar toegenomen. Men bespeurt eene algemeene levendigheid; alles schynt een' nieuwen loop en leven aangenomen te hebben; mannen die eertyds verstrooid, doolend of in de gevangenis waren, hebben zich vereenigd en geven nieuwe veerkracht aan de werken van kunsten, aan de wegen, publieke werken en aan de talryke nieuwe ondernemingen, waarmede men op alle plaatsen den landbouw met den koophandel hand in hand ziet voortgaan. De geheele waarde der in- en uitgevoerde ladingen, (die steeds evenredig zyn met de voortbrengselen en met het vertier) had in het laatste dienstjaar eene vermeerdering van byna twee millioenen pesos, meer dan in het jaar te voren. In dit jaar zal dezelfde vermeerdering plaats hebben. De regering heeft daardoor in het gemelde jaar al de uitgaven kunnen bestryden, meer dan eene halve millioen pesos betalen, (*) en vervolgens, van het geheel, een overschot van meer dan 270,000 pesos overgehouden, gelyk blykt in de memo[illegible]. Wy kunnen dus met grond zeggen, dat de volken nimmer minder bezwaard worden en dat de publieke schatkist nog nooit zoo ruim voorzien was als tegenwoordig. Zoo wy niet beducht waren om langdradig te schynen, zouden wy eene vergelyking maken tusschen deze gevolgen en het droevig afbeeldsel dat Columbia in deszelfs gulden eeuw opleverde, ten tyde van deszelfs beste orde en rust in het jaar 1825. Dan, het zal genoeg zyn ons te bepalen aan hetgeen onlangs in het Congres door een van deszelfs welsprekende redenaars bewezen is geworden. Met de memorie van den secretaris van finantie van Columbia in de hand; toonde hy aan, dat in het bedoeld jaar de groote Republiek bankroet was, aangezien de begrooting van hare jaarlyksche uitgaven vyftien millioenen en hare renten niet meer dan zes millioenen pesos waren; er bleef dus een *deficit* van niet minder dan negen millioenen pesos in het jaar.

Zie dus tot welk eenen staat van zaken sommige willen dat wy terugkeeren zullen en opgeven hetgeen wy tegenwoordig zyn. Maar neen! wy zullen de dwaling van eenigen en de schadelyke inzigten van anderen niet zoo duur betalen. Juichen wy de tegenwoordige wetgevende magt toe; zy verdient zulks van het vaderland en heeft zich deszelfs altyd durende herinnering en dankbaarheid waardig gemaakt, door hetzelve van zoo vele groote gevaren en nadeelen te redden, door middel van het dekreet, hetwelk de gelukkige bestemming en de onafhangelykheid van Venezuela bepalende, (†) de onafgedane verhandelingen met de andere afdeelingen by wyze van traktaten vastgesteld en allen dus als afgezonderde staten aangemerkt heeft.

Den 13 April 1833.

Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

(*) Rivieren die zich in het meer van Maracaibo ontlasten; de eerste scheidt Venezuela van Nieuw Granada. —*Vertaler.*

(*) Volgens de memorie van het ministerie van finantie zyn betaald geworden:

Van de vlottende schuld	$ 258,470 56
Van de in de schatkamer erkende schuld	„ 255,111 54
	$ 513,582 10

(†) Wet ter regeling van de schuld en betrekkingen van Columbia, door het Congres van Venezuela op den 6 April dezes jaars uitgegeven en door het uitvoerend bewind op den 10 derzelfde maand bekrachtigd.—*Vertaler.*

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

hospitalen en lazarus huizen, en zal door de principale of ondergeschikte administrateurs der municipale renten ingevorderd worden.

Art. 3.—Monsterrollen voor nationale koopvaardyvaartuigen, die de vreemde of ook de cabotage handel dryven, zullen door de haven meesters op zegel papier van een vyfde afgegeven worden. Voor het afgeven van elke monsterrol zal eeniglyk de waarde van het papier afgevorderd worden.

Art. 4.—De Haven meesters zullen zich van de boot des Tolhuis bedienen, zoo wel tot het doen der visiten als voor andere dienst zaken.

Art. 5.—Nationale vaartuigen van meer dan vyf en twintig tonnen, van eene vreemde haven aankomende, zullen twee realen voor elke ton betalen boven de gemelde 25 tonnen, en vreemde vaartuigen vier realen per ton voor al de tonnen die zy meten. Van de eene haven van Venezuela naar de andere, zal van kustvaarders niet meer dan eene halve reaal per ton afgevorderd worden, van het geen de bedoelde 25 tonnen te boven gaat.

Art. 6.—De ton zal van twintig quintalen Venezuelaansch gewigt zyn, en zal dat regt betaalbaar zyn, als mede het anker geld, zoodra een vaartuig binnen de haven gevallen en ontladen is, met uitzondering echter van gevallen van avary of terugkeering met schade na deszelfs vorig vertrek.

Art. 7.—Het toezigt over de tonnen gelden behoort aan den publieken schatmeester, en zal de inning daarvan door de Tolhuizen gedaan worden.

Art. 8.—In de haven van La Guaira zal, na de afkondiging van deze wet, ingevorderd worden, voor het regt van binnen komen, een half percent op de waarde der fakturen van alles wat uit vreemde havens in nationale of vreemde bodems ingevoerd wordt. In de andere havens der Republiek zullen de nationale vaartuigen van meer dan 25 tonnen, met één dek, van eene vreemde haven komende, voor het regt van binnen komen vier pesos betalen. Van meerdere of mindere tonnen, doch zonder dek zynde, zullen zy twee en vreemde vaartuigen in alle gevallen zes pesos betalen.

Art. 9.—Nationale vaartuigen die de buitenlandsche handel dryven, 25 tonnen niet te boven gaande, of ook meerdere tonnen metende, doch geen dek hebbende, zullen voor het patent van gezondheid vier realen betalen. Vaartuigen die 25 tonnen te boven gaan en een dek hebbende, het zy nationale of vreemde, zullen daarvoor twee pesos elk betalen.

Art. 10.—Het regt van binnen komen en de belasting voor het patent van gezondheid, zullen door de Administrateurs der municipale regten ingevorderd worden, en de besteding daarvan aldus geschieden; namelyk: te La Guaira, voor de verstelling en verbetering van de werf en van de publieke gevangenis, op dat zy die daarin opgehouden worden, behulpzaam zyn zullen aan de zuivering en verbetering der haven. In de andere havens der Republiek zullen die regten besteed worden aan de zuivering der havens, verbetering der werfen en andere dergelyke werken.

Art. 11.—Nationale of vreemde vaartuigen, die 25 tonnen te boven gaan en één dek hebben, wanneer aan dezelve de visite van gezondheid gedaan worde, zullen aan den officier van gezondheid drie pesos te betalen hebben, en twaalf realen wanneer zy mindere tonnen meten, of ook wanneer zy dat getal te boven gaan, doch geen dek hebben.

Eenigste paragraaf.—Het regt in dit artikel aangestipt, zal niet betaald worden door nationale vaartuigen van 25 tonnen van de eene naar de andere haven der Republiek cabotage handel dryvende, ten zy dat men wete dat het vaartuig van eene met ziekte aangetaste plaats aankomt, de visite door den burgerlyken chef bevolen worde. Noch ook zal het betaald worden door nationale vaartuigen van minder dan 25 tonnen, of van meerdere, doch zonder dek, zelfs wanneer zy van vreemde havens aankomen, ten zy in het boven gemeld geval.

Art. 12.—De permitten van varing en patenten van gezondheid zullen door de gouverneurs en civile opperhoofden der kantonnen afgegeven worden. De eersten zullen behalve de naamteekening van de overheid die dezelve afgeeft, ook van eene pas van den plaatselyken militairen chef, van den administrateur van het Tolhuis en van dien der municipale renten vergezeld moeten gaan, ten einde te weten of er aan de regten, welke in deze wet bepaald worden, is voldaan geworden; het vaartuig zal vervolgens zonder eenige andere formaliteit deszelfs reis mogen voortzetten.

Art. 13—Nationale en vreemde vaartuigen van vreemde havens komende, zullen voor loods geld te Angostura en Maracaybo betalen, van den ingang der Oronoko en van de Baar af tot aan de principale stad toe, zes pesos voor elken voet diepte; vaartuigen die de cabotage handel dryven, zullen voor het geheel acht pesos betalen, zonder de voeten diepte in aanmerking te nemen. Vaartuigen van 25 tonnen en minder, of ook van meerdere tonnen, doch zonder dek zynde, zullen geen loods geld betalen, doordien zy geene loodsen benoodigd hebben. Vaartuigen die geen loods aan boord nemen, in geval er geen mogt zyn, zullen dat regt niet te betalen hebben.

Eenigste paragraaf.—Dit regt zal door het Tolhuis ingevorderd worden, alwaar de loodsen hunne vastgestelde tractementen ontvangen zullen.

Art. 14.—Het wordt by deze wet bepaald, dat op de volgende vaartuigen geene soort van haven regten hoe ook genaamd zullen betaald worden:

1°. Oorlogs vaartuigen, Pakketten of correspondentie bodems, het zy nationaal of van eenige andere natie, Prins of vreemden staat.

2°. Nationale of vreemde vaartuigen, van waar zy ook vertrokken zyn, die op ballast aankomen, met het inzigt om op de scheeps timmerwerfen der havens van den staat reparatie te ondergaan.

3°. Nationale of vreemde koopvaardy schepen, van waar zy ook vertrokken zyn, die zonder eenige lading van koopmanschappen of goederen aankomen, ofschoon zy goud, zilver en passagiers aanbrengen; noch ook dezulken die met schade terug keeren, ten zy ingeval van die bodems koopmanschappen of goederen mogten ontscheept worden.

Art. 15.—Het dekreet van het constituerend Congres van Venezuela, van den 12 October 1830, omtrent haven regten, en alle anderen die strydig zyn met deze wet, worden by deze vernietigd verklaard.

Gegeven te Caracas den 2 Mei 1833.—4. en 23.

De President van den Senaat,
(Get.) JOSE DE LOS REYES PIÑAL.
De President van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) JUAN PABLO HUIZI.
De Secretaris van den Senaat,
(Get.) RAFAEL ACEVEDO.
De Secretaris van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) JOSE MARIA PELGRON.

Caracas den 6 Mei 1833.—4 en 23.

Ter uitvoering,
De Vice President der Republiek,
belast met het uitvoerend bewind,
(Get.) ANDRES NARVARTE.

Voor Zyne Excellentie,
De Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(Get.) SANTOS MICHELENA.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

UITVOER-REGTEN.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van de Republiek van Venezuela, in Congres vereenigd.

Besluiten:

Arancel voor de inning der regten van uitvoer.

NAAMLYST.

	Pes.	Ct.
INDIGO, per pond	0	01
VELD EZELS, per stuk	1	50
PAARDEN, idem.	3	00
KAKAO, die uit La Guaira, Carnero of Puerto Cabello uitgevoerd wordt, per 100lb.	0	75
Idem, die uit Maracaibo en de havens van de Provincie van Coro uitgevoerd wordt, per 100lb.	0	62
Idem, die uit de havens van de Provincien van Barcelona, Cumana, Margaritha en Guayana uitgevoerd wordt, per 100lb.	0	50
KOFFY in Granen, per 100lb.	0	30
KOE HUIDEN, (onbereid) per stuk	0	18
VELLEN van andere dieren, (onbereid) per stuk	0	01
HOORNVEE, (Koebeesten) per stuk	0	75
KOPER, in het ruwe, per 100lb.	0	25
MUIL EZELS, per stuk	4	00
GOUD, bewerkt, onbewerkt of gemunt, Een pCt.		
KINA, in bast, per pond	0	0½
VERWHOUT, per ton	0	50
ZILVER, bewerkt, onbewerkt of gemunt, 2 pCt.		
TABAK, (*Curaseca*) in bladeren, per pond	0	01
Idem, van alle andere soorten in bladeren, per pond	0	0½
MERRIES, per stuk	3	00
SARSEPARILLE, per pond	0	01

Gegeven te Caracas den 29 April 1833.—4 der wet en 23 der onafhangelykheid.

De President van den Senaat,
(Get.) JOSE DE LOS REYES PIÑAL.
De President van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) JUAN PABLO HUIZI.
De Secretaris van den Senaat,
(Get.) RAFAEL ACEVEDO.
De Secretaris van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) JOSE MARIA PELGRON.

Caracas den 6 Mei 1833.—4 en 23.

Ter uitvoering,
De Vice President der Republiek,
belast met het uitvoerend bewind,
(Get.) ANDRES NARVARTE.

Voor Zyne Excellentie,
De Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(Get.) SANTOS MICHELENA.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

Kustbewaarders tegen de Sluikhandel.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van de Republiek van Venezuela, in Congres vereenigd.

Overwegende:

Dat de nadeelen groot zyn welke de Republiek lydt, door de schandelyke sluikhandel die tegenwoordig langs hare kusten gedreven wordt, en dat een der krachtdadige middelen om zulks voortekomen of te doen verminderen, bestaat in het daarstellen van eene navale wacht.

Besluiten:

Art. 1. Er zal eene navale wacht gesteld worden ten einde op den sluikhandel te waken en denzelven langs alle de kusten der Republiek te vervolgen.

Art. 2. Deze wacht zal bestaan uit een getal kleine vaartuigen die twaalf niet te boven gaan zullen, naar het oordeel van de uitvoerende magt, die dezulke welke daartoe geschikt zyn, nemen zal uit die dewelke tegenwoordig tot de nationale zeemagt behooren en de rest ter voltallig making van hetgeen noodig zal geoordeeld worden tot het bedoeld getal, zal aan de kust der Republiek op derzelver scheepstimmerwerfen gebouwd worden.

Art. 3. Elk der bedoelde vaartuigen zal bemand worden met eenen kommandant, een opvolger en een evenredig getal zeelieden.

Art. 4. Deze vaartuigen zullen onder de directie gesteld worden van den Secretaris van Finantie en onder de onmiddelyke bevelen van de administrateurs der Tolhuizen.

Art. 5. De kommandanten der kustbewaarders zullen onafgebroken de havens die niet voor den handel open verklaard zyn, als mede de baaijen, ankerplaatsen, rivieren en meeren aandoen en onderzoeken.

Art. 6. Zy zullen gehouden zyn aante houden en naar de digts by gelegene haven optebrengen:

1°. Vreemde vaartuigen die ten anker gevonden worden in havens die niet voor den handel geopend zyn, wat ook de koopmanschappen, vruchten of producten zyn mogen die zy aan boord hebben, uitgezonderd in geval zy in lading leggen van vruchten of producten des lands, met een permit van het Tolhuis.

2°. Nationale vaartuigen die gevonden worden op eenig punt der kust met het ontladen van koopmanschappen, welker regten niet blykbaar, volgens een certificaat van het Tolhuis van waar dezelve uitgevoerd waren, voldaan zyn geworden.

3°. Nationale of vreemde vaartuigen die van de eene haven naar de andere, of van eene haven naar eenig punt der kust met lading varen, zonder voorzien te zyn van een certificaat van het Tolhuis hetwelk zulks had moeten afgeven.

Art. 7. Wanneer een vaartuig door eene der gemelde redenen in het vorig artikel mogt opgebragt worden, zal de kommandant, zyn opvolger en drie der scheepsgezellen een relaas opmaken, waarin alle de redenen van het bedryf zullen aangeteekend worden; welk relaas zal toegezonden worden respectivelyk door den administrateur des Tolhuis aan den gegradueerden regter der provincie, op dat deze de zaak volgens de wet behandelen moge.

Art. 8. Het uitvoerend bewind zal de kustbewaarders alle andere verpligtingen mogen opleggen die noodig zullen zyn ter aanhaling van den sluikhandel en ter regeling hunner handelwyzen.

Art. 9. De kommandant en deszelfs opvolger zullen genoodzaakt zyn schadevergoeding te geven voor de nadeelen welke door het misbruiken van hunne functien ontstaan mogten. Wanneer zy toelaten dat een of meer van hun scheepsvolk zich in den sluikhandel wikkelen, of wanneer zy zelven daarin deel nemen, zullen zy hunne ambten verbeuren en gestraft worden met eene vyfjarige gevangenis. De individuen van het scheepsvolk die zich aan dezelfde misdaad mogten schuldig maken, zullen voor vier jaren met de gevangenis gestraft worden.

Art. 10. De tractementen en gratificatien van deze ambtenaren zullen de volgende zyn: De kommandant zestig, zyn opvolger veertig, en de matrozen tien pesos per maand. De kommandant en deszelfs opvolger zullen tevens twee en de matrozen een rantsoen dagelyks ontvangen, gelyk die der zeemagt.

Gegeven te Caracas den 20 April 1833.—4 der wet en 23 der onafhangelykheid.

De President van den Senaat,
(Get.) MANUEL QUINTERO.
De President van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) MANUEL MANRIQUE.
De Secretaris van den Senaat,
(Get.) RAFAEL ACEVEDO.
De Secretaris van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) JOSE MARIA PELGRON.

Caracas den 24 April 1833.—4 en 23.

Ter uitvoering,
De President der Republiek,
(Get.) JOSE ANTONIO PAEZ.

Voor Zyne Excellentie,
De Secretaris van Staat in het Departement van Finantie,
(Get.) SANTOS MICHELENA.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.

Wet, ter regeling van de schuld en betrekkingen van Columbia.

De Senaat en Kamer van Vertegenwoordigers van de Republiek van Venezuela, in Congres vereenigd.

Overwegende:

1°. Dat de Venezuelaansche natie zich voor altoos en onherroepelyk als vry en onafhangelyk van alle andere volken geconstitueerd heeft, ingevolge het 2de artikel der grondwet.

2°. Dat aangezien de andere Staten, die eertyds het Gemeenebest van Columbia uitgemaakt hebben, zich even eens geconstitueerd hebben, het onontbeerlyk is om de betrekkingen te regelen die tusschen volken bestaan moeten, dewelken, broeders en vrienden zynde, dezelfde grondbeginselen belyden.

3°. Eindelyk: Dat gemelde Staten, toen zy vereenigd waren, verpligtingen aangegaan hebben, die door derzelver afscheiding in geene deele verzwakt zyn, en ter welker nakoming er overeenkomsten en contracten vereischt worden.

Besluiten:

Art. 1. Het uitvoerend bewind zal ten spoedigste met de regeringen van Nieuw Granada en den Ecuador de noodige bepalingen ter vereffening en verdeeling der algemeene schuld, door Columbia aangegaan, der resten en wederzydsche verrigtingen, bevorderen en aanwyzen.

Art. 2. Het zal tevens het aangaan van andere traktaten van wederzydsche belangen, ingevolge het attribut 7 van het 117 artikel der grondwet, bevorderlyk zyn.

Art. 3. Dit dekreet vermindert noch verzet zich in geene deele aan de autorisatie, dewelke aan de constitutionele Congressen verleend is by het 227 artikel der grondwet; blyvende echter het dekreet van den 29 April 1832 vernietigd.

Gegeven te Caracas den 6 April 1833, het 4de der wet en 23ste der onafhangelykheid.

De President van den Senaat,
(Get.) MANUEL QUINTERO.
De President van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) MANUEL MANRIQUE.
De Secretaris van den Senaat,
(Get.) RAFAEL ACEVEDO.
De Secretaris van de kamer van vertegenwoordigers,
(Get.) JOSE MARIA PELGRON.

Caracas den 10 April 1833.—4. en 23.

Ter uitvoering,
(Get.) JOSE ANTONIO PAEZ.

Voor Zyne Excellentie,
De Secretaris van Staat in het Departement van Buitenlandsche zaken,
(Get.) SANTOS MICHELENA.
Voor naauwkeurige vertaling,
De Consul der Nederlanden te Maracaybo,
EDW. BROOKE PENNY.